

[Boligministeren]

de at gribe tingene an på i en større indkomstpoltisk sammenhæng.

Hr. Bjørn Poulsen var inde på, hvad aftrapningen af rentesikringsordningen kommer til at koste. Det er da rigtigt, at det på længere sigt kan blive en ganske kostbar historie, specielt hvis regeringens almindelige økonomiske politik lykkes. Jo mere det lykkes at dæmpe inflationen, jo større bliver omkostningerne ved den nye rentesikringsaftrapning. Men dette er jo netop en del af inflationsbekæmpelsesomkostningerne, og dem må vi tage.

Hr. Kaj Hansen var inde på spørgsmålet om lønindeksens inddragning i forbindelse med aftrapningen af rentesikringsordningen og spurgte, om man ligefrem regnede med et reallønsfald, siden man havde indbygget lønindeksen i denne ordning. Her må svaret være, at det regner vi ikke med. Vi regner da med, at der på længere sigt i den periode, hvor denne ordning skal være gældende – og dette er jo en permanent ændring af rentesikringsaftrapningen, det er noget, der gælder over en lang periode – bliver det aktuelle pristallet som det grundlag, vi skal bruge. Men for at gøre det helt klart, at dette er bundet til indkomstudviklingen, og at vi ønsker at sætte rentesikringsaftrapningen ind som en garanti for, at huslejerne ikke løber fra indkomsterne, så har vi også taget lønindeksen med.

Så rejste hr. Kaj Hansen en række problemer omkring kommunernes deltagelse i finansieringen af det. All right, det er noget, vi må se på under den videre behandling. Vi må i det hele taget prøve på at regne tingene igennem og gå dem igennem, men det har altså været hovedprincipperne, vi har villet tage op ved denne lejlighed.

Jeg understreger endnu en gang, at vi naturligvis i forbindelse med gennemgangen af det almindelige lejeloovskompleks også kigger på problemet om samtykkeerklæringerne.

Jeg kan til hr. Niels Helveg Petersen sige, at vi faktisk i rentesikringsaftrapningen har indarbejdet noget af det, man tilsigtede med indeksordningerne, det er helt rigtigt. Det, der så er sket, er, at vi er kommet uden om de kapitalmarkedsproblemer, det måtte give at have indeksordninger; vi er kommet uden om problemerne med placering af indeksobligationer. Vi har altså her navnlig forsøgt at anvende det i sammenhæng med indkomst-

politikken. Analysen, som hr. Niels Helveg Petersen kom med, var efter min mening helt rigtig. Vi må naturligvis diskutere problemerne omkring vedligeholdelses- og opretningsmidlerne.

Det er også rigtigt, at der, da vi er gået ind på nyordningen omkring bidragene til landsbyggefonden, er sket ændringer. Vi har erkendt, at den solidaritet, som man har snakket så meget om, mellem det ældre almennyttige og det nyere almennyttige boligbyggeri føler man i den ældre almennyttige boligmasse er blevet mistolket. Man føler, at det er et forkert hjørne af den solidaritet, man er kommet ind i, at pålægge det ældre almennyttige byggeri nogle særbidrag til finansiering af det nyere byggeri. Det er det ene, der ligger i det, men det diskuteres stadig.

Men det helt afgørende har været, at der har været et behov for opretning i den ældre almennyttige boligmasse, og man har følt, at man gerne ville bidrage til denne opretning. Det er det, der sker ved, at nok kan de trække beløb automatisk tilbage fra landsbyggefonden til forbedringer, men de skal samtidig låne noget selv, sådan at de får en ekstra omkostning ved denne opretning.

Vedrørende byfornyelsen i øvrigt vender vi tilbage sidst på foråret.

Det er rigtigt, at der ikke er noget i dette lovforslag, der kan styrke andelsboligformen. Det har ligget lidt i en mere generel boligdebat og ikke i dette stærkt indkomstpoltisk her-og-nu-prægede. Spørgsmålet om den uorganiserede kreditgivning har vi også ment måtte ses i anden og større sammenhæng.

Til hr. Arne Bjerregaard vil jeg blot sige, at jeg er helt klar over, at for mange menneskers vedkommende er det afgørende at se dette som led i indkomstpoltikken. De forslag, der lægges frem, er som fremhævet i indledningen først og fremmest et forsøg på at tilvejebringe de boligpolitiske forudsætninger for en roligere indkomstudvikling. En del af de statsudgifter, der kommer i forbindelse med disse forslag, er netop udgifter, som vi afholder for at løse de problemer, som inflationen ellers skulle have løst, nu, hvor vi vil bekæmpe inflationen.

Så vil jeg sige til hr. Mølgaard, at de 22 punkter nok mere hørte hjemme i den debat, vi havde sidste forår om det store og principielle. Det, vi i denne omgang har villet have